

ETICA MEDICALĂ

Gh. Brătescu

Ed. Științifică, București, 1969

Cît timp va exista activitatea medicală, va exista și interes pentru problemele eticii medicale. În societatea socialistă, etica medicală trebuie să răspundă — în spiritul moralei comuniste — atît problemelor tradiționale ale profesiei, cît și celor noi, ridicate de evoluția științei și practicii medicale. Această sarcină și-a asumat-o Gh. Brătescu, cunoscutul iatroistoriograf din țara noastră. Lucrarea sa ne captivează de la primele pagini, atît prin amploarea sa documentație, cît și prin expunerea clară, eseistică, lipsită de ariditatea uneori supărătoare a unor lucrări de specialitate medicală. Aceste calități stilistice nu merg însă la Brătescu în detrimentul exigenței. Insistînd asupra ipostazelor istorice ale eticii medicale, numai în măsura în care acest lucru este necesar pentru înțelegerea problemelor ei actuale, Gh. Brătescu analizează rînd pe rînd pe baza unei documentații impresionante, marile probleme ale eticii medicale: dreptul și datoria de a vindeca, raportul medic-bolnav, legătura medicilor între ei, implicațiile sociale ale responsabilității medicale etc. O serie de probleme, în care opinia medicală nu este suficient de edificată cum ar fi cea a experimentului clinic, a secretului medical, a eutanasiei etc. sînt expuse cu mult realism și în același timp cu tradiționalul umanism al medicinei.

Dacă îi imputăm ceva valoroasei sinteze a lui Gh. Brătescu aceasta ar fi poate, omiterea problemelor etice ridicate de practica în mediul rural și mai ales abordarea mult prea sumară a unor probleme majore ale eticii medicale din zilele noastre, dezbătute în anii trecuți și la cel de al II-lea Congres de morală medicală din Paris. Ne gîndim în primul rînd la o poziție mai tranșantă în problema limitelor reanimării, a riscurilor intervenției sau neintervenției medicale, la criteriile actuale de determinare ale vieții (moarte nervoasă sau vegetativă?), care determină în multe cazuri atitudinea medicului.

Este însă perfect adevărat că, în momentul elaborării monografiei lui Gh. Brătescu aceste probleme nu au fost încă destul de clar conturate. Astfel, obiectivitățile noastre vizează mai mult eventualitatea unor completări în caz de reeditare a cărții. Dat fiind epuizarea rapidă din librării a acestei valoroase lucrări, o astfel de inițiativă ar fi perfect justificată și binevenită.

Dr. I. SPIELMANN